

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. B.**, bývajúcej v T., proti žalovaným **1/ ZEPTEK SLOVAKIA, spol. s r.o.**, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 7610/16, **2/ Home Credit Slovakia, a.s.**, so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, **3/ Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, **o neplatnosť kúpnej zmluvy a o neplatnosť úverovej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 10 C 204/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. októbra 2010 sp. zn. 5 Co 369/09, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II ako súd prvého stupňa rozsudkom z 2. júna 2009 č.k. 10 C 204/2008-116 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti kúpnej zmluvy č. X. a úverovej zmluvy č. X., uzatvorených dňa 17. januára 2006. Zamietnutie žaloby odôvodnil skutkovými zisteniami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, z ktorých vyvodil záver, že obe zmluvy boli uzatvorené platne a v súlade so zákonom. Poukázal tiež na to, že nie je daný ani naliehavý právny záujem na požadovanom

určení, pretože pohľadávka voči žalobkyni je už splatná a pri jej vymáhaní súdnou cestou si súd môže otázku platnosti zmlúv vyriešiť prejudiciálne.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom z 5. októbra 2010 sp. zn. 5 Co 369/2009 potvrdil ako vecne správny napadnutý prvostupňový rozsudok, a to z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. na určení neplatnosti predmetných zmlúv. Vyslovil názor, že nie je potrebné riešiť otázku platnosti, či neplatnosti týchto zmlúv v samostatnom konaní. Jej skúmanie patrí súdu v konaní o návrhu na plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p. ako posúdenie otázky predbežnej v rámci konania, ktoré už prebieha (o návrhu žalovanej 3/ na plnenie z úverovej zmluvy). Poukázal na skutočnosť, že i prípadný žalobe vyhovujúci rozsudok súdu by na právnom postavení žalobkyne nič nezmenil, preto považoval určovací návrh za nadbytočný, neslúžiaci potrebám praktického života.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby dovolací súd predmetné druhostupňové rozhodnutie, a tiež rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V mimoriadnom opravnom prostriedku namietala existenciu vady v zmysle § 237 písm. e/ O.s.p., teda nepodanie návrhu na začatie konania a nesprávne právne posúdenie otázky platnosti, resp. neplatnosti namietaných zmlúv. V doplnení dovolania vytýkala odvolaciemu súdu nesprávny záver o neexistencii naliehavého právneho záujmu podľa § 80 písm. c/ O.s.p., keď mala za to, že tento je vo veci daný a otázku platnosti zmlúv je potrebné ustáliť v samostatnom (tomto) konaní.

Žalovaná 1/ aj žalovaná 2/ sa vo svojich vyjadreniach k dovolaniu žalobkyne stotožnili s rozhodnutiami súdov oboch nižších stupňov, dovolacie námietky považovali za neopodstatnené, a preto žiadali opravný prostriedok dovolateľky ako neprípustný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že žalobkyňa dovolaním napadla rozhodnutie, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovolanie účastníka konania upravené v tretej hlave štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci dovolateľka napadla dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu vydané vo forme rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd danú vec doposiaľ nerozhodoval. Rovnako sa nejedná o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolateľka v dovolaní namietala existenciu vady podľa § 237 písm. e/ O.s.p., teda, že nebol podaný návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný. Z obsahu spisu však jednoznačne vyplýva, že konanie bolo začaté 17. júna 2008, kedy samotná žalobkyňa doručila súdu svoj návrh (žalobu). Ďalšie procesné vady uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. dovolateľka bližšie nešpecifikovala, ani dovolací súd ich existenciu v konaní nezistil.

Na dovolací dôvod žalobkyne, spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci súdmi nižších stupňov, dovolací súd nemohol prihliadať, pretože uvedené skutočnosti by mohli byť len odôvodnením dovolania v prípade, ak by dovolanie bolo prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj keby teda tvrdenia dovolateľky o nesprávnom právnom posúdení veci boli opodstatnené, nezakladala by táto okolnosť prípustnosť dovolania. Posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, by prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. mája 2012

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková